

(...) 284/17

UZASADNIENIE

Małoletnia A. N. zastępowana przez matkę S. W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od ojca M. N. alimentów po 1000zł m-cznie od stycznia 2017r. (k. 1).

M. N. uznał powództwo do kwoty po 400zł m-cznie + 100zł m-cznie na przedszkole córki. W pozostałym zakresie domagał się jego oddalenia twierdząc, że wykraczałoby to poza jego obecne możliwości płatnicze (k. 18).

Sąd ustalił co następuje:

Małoletnia A. N., ur. (...), jest pozamałżeńskim dzieckiem S. W. i M. N..

dowód – k. 6 asc

Dziewczynka mieszka obecnie z matką i jej konkubentem w lokalu należącym do babci macierzystej. Całe koszty utrzymania tego mieszkania stanowi kwota ok. 800zł m-cznie (czynsz + media), która jest opłacana przez konkubenta S. W..

Przeciętne ogólne koszty utrzymania małoletniej A. wynoszą wedle matki (bez udziału w kosztach utrzymania mieszkania) po ok. 600zł m-cznie, w tym należność za przedszkole. Matka chciałaby zapisać córkę na dodatkowe zajęcia z tańca w przedszkolu, które kosztowałyby po ok. 100zł m-cznie.

Wymieniona nie posiada żadnego wyuczonego zawodu. Do października 2016r. pracowała jako kontroler w magazynie, ale upłynął jej okres zatrudnienia i pracodawca nie przedłużył z nią umowy. Obecnie S. W. pozostaje na utrzymaniu swojego konkubenta.

Szuka jakiegokolwiek pracy, najlepiej na jedną zmianę i w niepełnym wymiarze, czyli w czasie pobytu dziewczynki w przedszkolu do godziny 16.00

Matka małoletniej otrzymuje na O. świadczenie 500+. Nie przyznano jej natomiast na dziecko zasiłku rodzinnego. Ponadto pobiera na siebie i dziecko zasiłek stały z opieki społecznej w łącznej kwocie po 500zł m-cznie. Korzysta też z pomocy materialnej swojej matki, która kupuje czasem różne rzeczy dla wnuczki. Nie posiada już jakichkolwiek zadłużeń u swoich rodziców.

dowód – k. 8 zaświadczenie, k. 50-51 zeznania powódki

M. N., z zawodu kelner, pracuje aktualnie jako magazynier w Firmie (...) na 3/8 etatu, gdzie zarabia po 1200zł netto m-cznie. Swoje obowiązki zawodowe wykonuje od poniedziałku do piątku przez 3 poranne godziny do 9.00.

Szuka on innej dodatkowej pracy, chodzi na stosowne rozmowy z potencjalnymi pracodawcami. Na razie jej nie znalazł. Posiada on też praktyczne przyuczenie do kierowania wózkami podestowymi, a także prawo jazdy kategorii A i B.

Do marca 2017r. pracował w Holandii jako magazynier, w wcześniej przy produkcji jako pracownik fizyczny. Zarabiał na czysto po ok. 200euro tygodniowo (pod odliczeniu kosztów utrzymania za granicą).

Pozwany mieszka ze swoimi rodzicami, ale nie prowadzi z nimi wspólnego gospodarstwa domowego. Dokłada im średnio po ok. 275zł m-cznie tytułem partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania. Nie zna jednak obecnej ich całkowitej wysokości.

Na swoje własne utrzymanie wydaje po 300zł m-cznie. Nie ma żadnego własnego majątku, ani innych dzieci (poza powódką) na utrzymaniu. Posiada zadłużenia z tytułu pożyczki bankowej i karty kredytowej, ale ich obecnie nie spłaca.

Przekazuje dobrowolnie na córkę po 400zł m-cznie. Chciałby także, oprócz alimentów dawać jej dodatkowo po 100zł m-cznie na pokrywanie kosztów przedszkola.

dowód – k. 16 zaświadczenie, k. 18-19, 35, 51-52 zeznania pozwanego,

PUP w K. dysponował w chwili orzekania w sprawie ofertami pracy m.in. kelnerów, pracowników produkcji, z wynagrodzeniem od 2000-2500zł do 3000zł m-cznie.

dowód – k. 39-46 oferty

Na rozprawie dnia 31 sierpnia 2017r. matka powódki na użytek ew. ugody zaproponowała ustalenie alimentów na kwotę po 700zł m-cznie, na co pozwany nie wyraził zgody.

dowód – k. 19 protokół

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczegółowo zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

Dotyczyło to zwłaszcza tej części zeznań powódki, które zawierały sprzeczności między ogólną kwotą kosztów utrzymania córki, a jej poszczególnymi składnikami (k. 51).

S. W., odpowiadając w obecności swojego profesjonalnego pełnomocnika z wyboru na pytanie Sądu w przedmiocie ogólnej wysokości kosztów utrzymania córki, wymieniła stanowczo i z przekonaniem kwotę 600zł m-cznie wskazując, że dotyczy ona kosztów utrzymania dziecka, razem z wydatkami na przedszkole (k. 51). Dopiero potem, w następstwie wielu szczegółowych pytań swojego pełnomocnika, zaczęła podawać sumy poszczególnych, konkretnych składników rodzajowych wspomnianych kosztów, które razem przekroczyły kwotę 600zł m-cznie.

Co do pozwanego Sąd nie dał wiary jego twierdzeniom z 21 listopada b.r., że przekazuje rodzicom po 400zł m-cznie tytułem partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania (k. 51 na dole). Zeznając wcześniej, na rozprawie dnia 17 października b.r. pozwany wymienił z tego tytułu niższą sumę od 200 do 250zł m-cznie za czynsz (średnio po 225zł m-cznie) + 50zł m-cznie dokładki do mediów (k. 35). Dlatego taką właśnie kwotę (średnio po 275zł m-cznie) Sąd uznał za zgodną z prawdą, tym bardziej, że rodzice pozwanego odmówili złożenia przed Sądem zeznań w kwestii faktycznej wysokości omawianych opłat (k. 50).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności ważnych dla meritum sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.133§1kro w zw. z art.135§1kro, rodzice są zobowiązani alimentować dziecko, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym jego aktualnym usprawiedliwionym potrzebom oraz bieżącym własnym możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Jak podkreślono już wcześniej w tym uzasadnieniu (por. ocena zeznań powódki) obecne usprawiedliwione potrzeby małoletniej A. wynoszą po ok. 600zł m-cznie.

Do tego należało doliczyć udział dziewczynki w kosztach utrzymania mieszkania. Wynoszą one wedle matki dziecka po 800zł m-cznie (k. 51 na górze), co w przeliczeniu na osobę daje po ok. 266zł m-cznie. Matka dziecka stwierdziła wprawdzie, że wszystkie opłaty mieszkaniowe są pokrywane przez jej konkubenta. Nie ulegało jednak jakiegokolwiek wątpliwości, że odpowiednia ich część jak wyżej przynależy do ogólnych kosztów utrzymania małoletniej.

Trzeba było w końcu zaliczyć do nich koszt zaplanowanego przez matkę dziewczynki udziału córki w zajęciach tanecznych w przedszkolu, czyli 100zł m-cznie (k. 51).

Reasumując, obecne usprawiedliwione potrzeby A. wynoszą obecnie wedle Sądu kwotę po ok. 950-1000zł m-cznie.

Pozwany sam podał, że zarabia teraz po ok. 1200zł netto m-cznie, z czego przeznaczą po 300zł m-cznie na swoje utrzymanie (k. 51-52). Jego dochody netto pomniejsza też kwota przekazywana rodzicom tytułem partycypacji w kosztach utrzymania mieszkania, którą Sąd określił na sumę średnio po ok. 275zł m-cznie (por. ocena zeznań pozwanego).

Po uwzględnieniu tych obciążeń pozwanemu pozostaje zatem kwota po ok. 625zł m-cznie (1200 – 300 – 275).

Nie stanowi ona jednak zdaniem Sądu ostatecznego wyznacznika aktualnych możliwości płatniczych pozwanego w rozumieniu art.135§1kro.

Sąd nie mógł w tej mierze pominąć, że pozwany pracuje zaledwie na 3/8 etatu, przez 3 godziny dziennie, kończąc swoje obowiązki zawodowe już o godzinie 9.00 rano. Mieszka on z rodzicami, poza O. nie ma nikogo innego na utrzymaniu. Nie wspomniał też przed Sądem o jakichkolwiek innych własnych obowiązkach, które uniemożliwiałyby mu dodatkowe zarobkowanie. Nie podnosił też istnienia żadnych przeciwwskazań medycznych w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że pozwany może i powinien wykorzystać pozostające jemu możliwości (5/8 etatu) i podjąć dodatkową pracę zarobową w jednym z posiadanych przez siebie zawodów: kelner, magazynier, pracownik produkcji, operator wózka podestowego (zob. wcześniej). W ślad za tym Sąd przyjął, że skoro pozwany z 3/8 etatu jest w stanie zarobić netto po 1200zł m-cznie, to z powodzeniem uzyska co najmniej drugie tyle z pozostałych 5/8 etatu. Świadczyły zresztą o tym liczne oferty pracy przesłane Sądowi przez PUP (por. k. 39-46 i uprzednio w uzasadnieniu).

Sam zresztą pozwany sugerował przed Sądem, że szuka takiego dodatkowego zatrudnienia (k. 51). Nie podał przy tym żadnych merytorycznych argumentów przemawiających przeciwko możliwości znalezienia takiego dodatkowego zatrudnienia nawet za granicą, gdzie niedawno pracował jako magazynier za 200euro netto m-cznie, a wcześniej jako pracownik produkcji (zob. powyżej).

Jeśli pozwany faktycznie i skutecznie wykorzysta owe dodatkowe możliwości zarobkowe, uzyska wystarczające środki finansowe nie tylko na większą niż oferowaną przez siebie partycypację w kosztach utrzymania córki (400zł m-cznie + 100zł m-cznie na przedszkole = 500zł m-cznie – por. k. 18), ale też na spłatę posiadanych zadłużeń (zob. stan faktyczny), a wreszcie na podniesienie poziomu swojego własnego bytu materialnego.

Zgodnie z treścią cytowanych już przepisów kro, obowiązek alimentacyjny wobec dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, obciąża oboje rodziców, a zatem w odniesieniu do małoletniej powódki – także jej matkę.

S. W. nie pracuje wprawdzie zawodowo i pozostaje na utrzymaniu swojego konkubenta. W świetle ujawnionych okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że nie może ona podjąć pracy

zarobkowej. Wprost przeciwnie, sama S. W. twierdziła stanowczo przed Sądem, że chce podjąć zatrudnienie i poszukuje go w dogodnym dla siebie czasie pobytu dziecka w przedszkolu (zob. wcześniej).

Mając powyższe na uwadze Sąd stanął na stanowisku, że pozwany może i powinien wyłożyć na utrzymanie córki alimenty w kwocie po 700zł m-cznie. Są one niższe o zaledwie 200zł m-cznie od sumy, którą zaproponował on sam na utrzymanie córki: 400zł alimenty + 100zł m-cznie na przedszkole (k. 18). Jak podkreślono już w tym uzasadnieniu, pozwany jest w stanie bez problemu zarobić dodatkowe po 200zł m-cznie na większy, niż zadeklarowany przez siebie finansowy udział w kosztach utrzymania córki.

Pozostała sumę na potrzeby O. (250-300zł m-cznie) wyłoży jej matka, po podjęciu przez siebie pracy zarobkowej. Do tego zaś czasu przeznaczy ona na ten cel swój udział w zasiłku, jaki otrzymuje wspólnie z córką z MOPS (500zł m-cznie na 2 osoby – zob. powyżej). Sama jest przecież utrzymywana w całości przez swojego konkubenta.

Przyjęte przez Sąd rozwiązanie jak wyżej uwzględniało istotę regulacji zawartej w art.133§1 i 135§1kro, w tym obowiązek wspólnej troski obojga rodziców dziecka o jego byt materialny, stosownie do ich możliwości zarobkowych i majątkowych. Nie pomijało także przywileju wynikającego dla S. W. z art.135§2kro, zgodnie z którym, rodzic sprawujący bezpośrednią pieczę nad dzieckiem, troszczący się o jego wychowanie i utrzymanie, ma prawo w mniejszym zakresie partycypować finansowo w kosztach jego utrzymania.

Kwota po 700zł m-cznie od M. N. była wreszcie zgodna z oczekiwaniami matki małoletniej co do zakresu wymaganej partycypacji pozwanego w kosztach utrzymania O.. Jak wspomniano już w tym uzasadnieniu, na rozprawie 31 sierpnia 2017r. pełnomocnik powódki zaproponował ugodowe ustalenie alimentów właśnie na 700zł m-cznie w sytuacji, gdy jej matka pozostaje bez stałej pracy zarobkowej (której dopiero poszukuje) i jest utrzymywana przez konkubenta. Proponując powyższe, pełnomocnik powódki musiał zatem uznać, że pozostałą część aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej będzie w stanie samodzielnie zaspokoić jej matka w sposób opisany wcześniej w tym uzasadnieniu.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w judykaturze poglądem, alimenty za okres sprzed daty wniesienia powództwa podlegają zasądzeniu w razie procesowego wykazania przez stronę powodową, że istnieją nadal z tego czasu niezaspokojone potrzeby małoletniego dziecka, albo niespłacone w dalszym ciągu długi zaciągnięte na ich pokrycie.

Powódka, działając z profesjonalnym pełnomocnikiem, nie wykazała w niniejszej sprawie występowania takich okoliczności. W szczególności nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów pozwalających na przyjęcie przez Sąd, że z okresu przed datą wniesienia powództwa w niniejszej sprawie, czyli przed 26 czerwca 2017r., pozostały w dalszym ciągu jakieś (jakie) niezaspokojone potrzeby małoletniej A., albo zadłużenia (jakie) zaciągnięte przez samą matkę dziecka na ich pokrycie.

Dlatego też orzeczono jak w punktach 1-2 wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności (punkt 3 wyroku) nadano na podstawie art.333§1pkt.1kpc i art.1082kpc.

O kosztach sądowych w sprawie (punkty 5-6 wyroku) rozstrzygnięto na podstawie art. art.96ust.1pkt.2, art.113ust.1 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.), natomiast o kosztach zastępstwa procesowego (punkt 7 wyroku) w oparciu o art.100kpc.